

Benedikt XVI. navštívil región Emilia Romagna

Svätý Otec navštívil v utorok 26. júna Rovereto di Novi, jedno z miest regiónu Emilia Romagna najviac postihnutých zemetraseniami 20. a 29. mája. Krátkou dvojhodinovou návštevou chcel „**tlmočiť solidaritu celej Cirkvi**“ – ako povedal v nedeľu pred návštevou.

Drahí bratia a sestry, ďakujem vám za vaše prijatie! Od prvých dní, ako vás postihlo zemetrasenie stojím blízko pri vás skrze modlitbu a záujem o situáciu. Avšak keď som videl, že sa skúška stala ešte ťažšou, cítil som, že musím prísť osobne medzi vás. Ďakujem Bohu, že mi to umožnil! S pohnutím teraz stojím medzi vami a myslou a srdcom objímam všetky oblasti a obyvateľov, ktorých postihlo zemetrasenie, osobitne rodiny a spoločenstvá, ktoré oplakávajú svojich mŕtvych. Nech ich Pán prijme do svojho pokoja. Chcel som navštíviť všetky spoločenstvá, aby som bol medzi nimi osobne a konkrétne, ale sami viete, aké by bolo náročné uskutočniť to. Avšak v tejto chvíli chcem, aby ste všetci, v každej oblasti pocítili, že pápežovo srdce je blízko pri vašom srdci a chce vás potešiť, ale tiež povzbudiť a podporiť. Pozdravujem pána ministra, zástupcu vlády, šéfa Civilnej ochrany a cteného Vasca Erraniho, prezidenta regiónu Emilia-Romagna, ktorému zo srdca ďakujem za slová, ktoré vyslovil v mene civilných autorít a inštitúcií. Chcem tiež poďakovať kardinálovi Carlovi Caffarovi, arcibiskupovi Bologne za jeho milé slová, z ktorých vychádzala sila vašich srdc, ktoré nemajú praskliny, ale sú hlboko spojené vo viere a v nádeji. Pozdravujem a ďakujem bratom biskupom a kňazom, predstaviteľom viacerých náboženských a sociálnych inštitúcií, poriadkovým zložkám a dobrovoľníkom. Je dôležité ponúknuť konkrétne svedectvo solidarnosti a jednoty. Ďakujem predovšetkým dobrovoľníkom za toto veľké svedectvo. Ako som vám už povedal, pocítil som nutnosť prísť medzi vás, aj keď iba na chvíľu. Aj keď som bol v Miláne, na začiatku tohto mesiaca na Svetovom stretnutí rodín, chcel som sa cestou zastaviť a navštíviť vás a moja myseľ často bola pri vás. Vedel som, že odhliadnuc od materiálnych škôd, ste boli skúšaní aj na duchu v dôsledku veľkých otrasov. Rovnako aj zo straty niektorých budov, ktoré boli symbolmi vášho kraja, medzi nimi viaceré kostoly. Tu v Roverete di Novi, pri zrútení kostola, ktorý som pred chvíľou navštívil, zahynul don Ivan Martini. Vzdávajúc česť jeho pamiatke, pozdravujem osobitným spôsobom vás, drahí kňazi a všetkých spolubratov, ktorí preukazujete –

osobitným spôsobom vás, drahí kňazi a všetkých spolubratov, ktorí preukazujete –

ako tomu bolo v iných ťažkých chvíľach dejín tohto regiónu – vašu veľkodušnú lásku voči Božiemu ľudu. V týchto dňoch počas modlitby 46. žalmu som čítal slová, ktoré sa ma dotkli: „Boh je naše útočisko a sila aj najistejšia pomoc v súžení. Preto sa nebojíme, hoci by sa chvela zem a vrchy na dno morské padali.“ (Ž 46, 2-3). Koľko krát som to čítal? Nespočetne veľa krát! Už 61 rokov som kňazom! Avšak v určitých chvíľach, ako je táto, sa tieto slová dotýkajú živého, oživujú skúsenosť, ktorú teraz prežívate vy. **VIAC**

Pápež Benedikt XVI. pred modlitbou Anjel Pána v nedeľu 24. júna

Napriek rímskemu letnému počasiu sa Námestie sv. Petra v nedeľu napoludnie zaplnilo asi 40-tisícovým davom pútnikov z celého sveta. Pápež v príhovore pred modlitbou Anjel Pána poukázal na udalosti okolo narodenia Jána Krstiteľa.

Drahí bratia a sestry, 24. júna slávime slávnosť Narodenia Jána Krstiteľa. Okrem Panny Márie, je Krstiteľ jediným svätcom, ktorého narodeniu je venovaná liturgická slávnosť a to preto, že je úzko prepojené s tajomstvom Vtelenia Božieho Syna. Už od matkinho lona je Ján Ježišovým predchodcom: jeho zázračné počatie oznámil anjel Márii ako znak toho, že „Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1, 37), šesť mesiacov pred veľkým zázrakom, ktorý nám priniesol spásu: zjednotením Boha s človekom mocou Ducha Svätého. Štyri evanjeliá priznávajú osobe Jána Krstiteľa veľkú dôležitosť,

považujúc ho za uzatvára Starý zákon ukazujúc na Ježiša z Mesiáša, Pánovho Ježiš povie o Jánovi: napísané: „*Hľa, ja pred tvojou tvárou a tebou.*“ Veru, tými, čo sa narodili

proroka, ktorým sa a uvádza Nový, Nazareta ako na Pomazaného. Sám „O ňom je posielam svojho posla on pripraví cestu pred hovorím vám: Medzi zo ženy, nepovstal

nik väčší ako Ján Krstiteľ. Ale ten, kto je v nebeskom kráľovstve menší, je väčší ako on“ (Mt 11,10-11). Jánov otec, Zachariáš – manžel Alžbety, Máriinej príbuznej – bol kňazom starozákonného kultu. Neuveril ihneď správe o otcovstve, v ktoré už nedúfal, a preto onemel až do dňa obriezky dieťaťa, ktoré s manželkou nazvali menom naznačeným od Boha, Ján, čo znamená: „Pán udeľuje milosť“. Vedený Duchom Svätým, Zachariáš takto hovoril o poslaní svojho syna: „*A ty, chlapček, budeš sa volať prorokom Najvyššieho: pôjdeš pred tvárou Pána, pripravíš mu cestu a poučíš jeho ľud o spáse, že mu náš Boh z hĺbky svojho milosrdenstva odpustí hriechy*“ (Lk 1, 76-78). To všetko sa uskutočnilo o tridsať rokov neskôr, keď Ján začal krstiť v Jordáne a volal ľudí, aby sa týmto gestom pokánia pripravili na blížiaci sa príchod Mesiáša, ktorý mu Boh zjavil počas pobytu v Judskej púšti. Práve preto bol nazvaný „Krstiteľom“, teda „tým, čo krstí“ (por. Mt 3, 13-17). Keď jedného dňa prišiel z Nazareta Ježiš, aby sa dal pokrstiť, Ján najprv odmietol, ale potom súhlasil a videl Ducha Svätého zostúpiť na Ježiša a počul hlas nebeského Otca, ktorý ho predstavil ako svojho Syna (por. Mt 3,13-17). Jánovo poslanie však ešte nebolo naplnené. O nejaký čas neskôr mal Ježiša predchádzať i v podstúpení násilnej smrti. **VIAC**

Generálna audiencia v stredu 27. júna 2012

Ľudská logika hľadá silu, dominanciu, mocenské nástroje, ale plná realizácia spočíva v „v zrieknutí sa seba“ – uviedol Benedikt XVI. počas generálnej audiencie v Aule Pavla VI. Pripomenul tak cestu, ktorú naznačil Kristus a rovnako aj List sv. Pavla Filipanom, definovaný ako „kristologický hymnus“.

Drahí bratia a sestry, naša modlitba sa prejavuje, ako sme mohli vidieť počas uplynulých katechéz, mlčaním a slovom, spevom a gestami, ktoré zahŕňajú celú osobnosť človeka: z pier vstupuje do duše a vychádzajúc zo srdca preniká i celé telo. Túto charakteristiku nachádzame v židovskej modlitbe, osobitne v Žalmoch. Dnes by som chcel hovoriť o jednom z najstarších hymnov kresťanskej tradície, ktorý nám predkladá sv. Pavol v Liste Filipanom, ktorý je v istom zmysle jeho duchovným testamentom. Je to List, ktorý apoštol diktuje počas pobytu vo väzení, pravdepodobne v Ríme. Tuší blížiacu sa smrť, pretože spomína, že má svoju krv vyliť na obeť (porov. Flp2,17). Napriek situácii veľkého nebezpečenstva, ohrozujúceho jeho fyzickú bezpečnosť, sv. Pavol v celom liste vyjadruje radosť z toho, že je Kristovým učeníkom; že mu môže ísť v ústrety, až do tej miery, že smrť považuje nie za stratu, ale za zisk. V záverečnej kapitole Listu silno zaznieva pozvanie k radosti, ktorá je základnou charakteristikou našej kresťanskej existencie a našej modlitby. Sv. Pavol píše: „Neustále sa radujte v Pánovi, hovorím, radujte sa“ (Flp 4,4). Ale ako je možné radovať sa zoči-voči odsúdeniu na neodvratnú smrť? Odkiaľ, či lepšie povedané, od koho, čerpá sv. Pavol ten pokoj, silu, odvahu ísť v ústrety mučeníctvu a preliatiu krvi? Odpoveď nachádzame v centre Listu Filipanom, v časti, ktorú kresťanská tradícia nazýva *carmen Christo*, pieseň pre Krista, či rozšírenejším názvom „kristologickým hymnom“,

piesňou, v ktorej sa celá pozornosť zameriava na Kristove „pocity“, teda na jeho spôsob myslenia a jeho konkrétne a žité postoje. Uvedená modlitba začína povzbudením: „Zmýšľajte tak ako Kristus Ježiš“ (Flp 2,5). Toto zmýšľanie a tieto pocity sú predstavené v nasledujúcich veršoch: láska, veľkodušnosť, pokora, poslušnosť voči Bohu, sebadarovanie.

VIAC

Nominácie v Rímskej kúrii

Svätý Otec 26. júna prijal rezignáciu kardinála Ennia Antonelliho na post predsedu **Pápežskej rady pre rodinu** z dôvodu dosiahnutia kánonického veku. Súčasne za jeho nástupcu vymenoval Mons. **Vincenza Pagliu**, doterajšieho biskupa Terni-Narni-Amelia, ktorého súčasne povýšil na hodnosť arcibiskupa. Novým **archivárom a bibliotekárom Svätej rímskej cirkvi** sa pápežskou nomináciou stal Mons. Jean-Louis Brugučs, emeritný angerský arcibiskup, doterajší sekretár Kongregácie pre katolícku výchovu. Ďalšia utorková nominácia sa týka postu podpredsedu **Pápežskej komisie «Ecclesia Dei»**, na ktorý bol pápežom vymenovaný Joseph Augustine Di Noia, titulárny biskup Oregon City, doterajší **sekretár Kongregácie pre Boží kult**

a disciplínu sviatostí. V tejto funkcii ho nahradí Mons. Arthur Roche, doterajší leedský biskup, ktorý sa súčasne stal arcibiskupom. Pápež prijal aj rezignáciu Mons. Piergiuseppeho Vacchelliho, titulárneho arcibiskupa Minturna na post **sekretára Kongregácie pre evanjelizáciu národov a predsedu Pápežských misijných diel.** Za jeho nástupcu bol súčasne vymenovaný Mons. Protase Rugambwa, dotejší kigomský biskup, ktorý bol zároveň povýšený na hodnosť arcibiskupa. Rezignáciu z dôvodu veku podal aj Mons. Gianfranco Girotti, titulárny biskup Mety, doterajší **regent Apoštolskej penitenciárie.** Svätý Otec súčasne s jej prijatím na tento post vymenoval Mons. Krzysztofa Józefa Nykiela, doterajšieho oficiála Kongregácie pre náuku viery.

Obnovenie atmosféry pokoja a dôvery vo vzťahoch Rímskej kúrie bolo hlavným zámerom sobotných stretnutí na najvyššej úrovni vo Vatikáne. Dopoludnia sa Svätý Otec stretol s predsedami pápežských dikastérií, v podvečer mal na programe rozhovory s užšou skupinou kardinálov. Viac k tomu **P. Lombardi.**

Nominácia apoštolského nuncia pre EÚ

V sobotu 23. júna vymenoval pápež Benedikt XVI. apoštolského nuncia pre Európsku úniu. Stal sa ním Mons. Alain Paul Lebeaupin, titulárny arcibiskup Vico Equense, ktorý bol doterajším nunciom v Keni a stálym pozorovateľom Svätej stolice pri agentúrach Organizácie spojených národov UNEP (*United Nations Environment Programme*) a Un-HABITAT (*United Nations Human Settlements Programme*). Alain Paul Charles Lebeaupin sa narodil v Paríži v roku 1945 a v diplomatických službách Svätej stolice pracuje od roku 1979.

Ad limina apostolorum kolumbijských biskupov

Konať skutky lásky a milosrdenstva voči trpiacim a obnoviť svoju vieru zoči-voči skutočnosti „zabúdania na Boha“. Tieto slová adresoval Svätý Otec v piatok 22. júna kolumbijským biskupom počas návštevy *Ad limina* vo Vatikáne.

„Kolumbia nie je imúnna voči dôsledkom sekularizácie, teda zabúdania na Boha“. Toto je jedna z najdôležitejších myšlienok, ktorými sa Benedikt XVI. obrátil na biskupov tejto latinskoamerickej krajiny. Ako spomenul, v minulosti viera vytvárala v tomto štáte spojivo národnej jednoty, dnes je však spoločnosť Kolumbie negatívne poznačená „krízou duchovných a morálnych hodnôt“. Práve preto je nevyhnutné oživovať vo veriacich „vedomie, že sú učeníkmi a Božími misionármi“. Svätý Otec ďalej zdôraznil, že „rastúci náboženský pluralizmus je skutočnosťou, ktorá si vyžaduje seriózne zamyslenie nad stále aktívnejšou činnosťou pentekostálnych a evanjelických komunít nie iba v Kolumbii, ale i v mnohých iných častiach Latinskej Ameriky, ktorú nemožno ignorovať alebo podceňovať. Odtiaľto má vychádzať impulz „očistiť a oživiť vieru pod vedením Ducha Svätého, s novým pastoračným nasadením“. „Eudia, ktorí opúšťajú Cirkev“, skonštatoval Benedikt XVI., tak nekonajú „z doktrinálnych dôvodov, ako skôr kvôli tomu, čo zažili; nie z dogmatických dôvodov, ale skôr z pastoračných; nie tak z teologických príčin, ako pre metodologické spôsoby našej Cirkvi.“

VIAC

Slová pápeža Národnej konfederácii Coldiretti

Benedikt XVI. prijal v piatok 22. júna na osobitnej audiencii členov Národnej konfederácie Coldiretti, talianskej organizácie, ktorá združuje pracovníkov, zamestnávateľov a podnikateľov v poľnohospodárskej oblasti a rybolove.

Vo svojom príhovore označil súčasnú ekonomickú krízu pre podnikateľov v tomto sektore za „ťažkú a nevidanú výzvu“ ktorej majú čeliť s „novým a hlbokým zmyslom pre zodpovednosť“. V tejto situácii Svätý Otec povzbudil podnikateľov k „solidárnosti a zdieľaniu dobier s inými“: „Vychádzajúc z toho, že za súčasnou ekonomickou krízou stojí morálna kríza, snažte sa o to, aby etické požiadavky boli vždy na prvom mieste pred každou inou záležitosťou“. Poukázal na to, že je nevyhnutné ísť ku koreňom krízy „a napomôcť znovuobjaveniu duchovných hodnôt, z ktorých potom pramenia nové idey, projekty a samotná činnosť“.

VIAC

Výzva Benedikta XVI. na pomoc Sýrii v príhovore k ROACO

Vo Vatikáne sa od 18. júna konalo stretnutie Diel na pomoc východným cirkvám (ROACO). Zúčastnilo sa na ňom viacero predstaviteľov východných cirkví a jeho cieľom bolo hľadanie riešení na podporu Cirkvi v Indii, ekumenickému dialógu s pravoslávnyimi cirkvami a na zastavenie exodu kresťanov z Blízkeho východu.

Vo štvrtok 21. júna jeho účastníkov prijal v Klementínskej sále Apoštolského paláca Benedikt XVI. Vo svojom príhovore pripomenul dôležitú úlohu Kongregácie pre východné cirkvi, ktorá je garantom a centrom organizovania pomoci cirkvám východu. „Súčasná ekonomicko-sociálna situácia, tak krehká v celosvetovom rozmere, že nedokáže prebudiť ani vyspelé ekonomiky, sa ešte negatívnejším spôsobom obracia proti tým znevýhodneným a ničí ich súčasnosť aj budúcnosť. Východ, kde sa zrodili staré kresťanské tradície, sa zaujíma o tento proces osobitným spôsobom, pretože z neho sa rodí neistota a nestabilita aj na cirkevnom poli, v oblasti ekumenizmu a medzináboženského dialógu. Ide o faktory, ktoré otvárajú vnútorné rany minulosti.“

VIAC

Tlačová konferencia venovaná prezentácii Roku viery

Predseda Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie Mons. Rino Fisichella na tlačovej konferencii 21. júna vo Vatikáne predstavil Rok viery, vyhlásený Benediktom XVI. na obdobie od 11. októbra 2012 do 24. novembra 2013.

Rok – bohatý na veľké podujatia – má za cieľ posilniť vieru veriacich, aby uprostred denných starostí neprestali zverovať svoju existenciu Pánovi. „Len vierou viera rastie a posilňuje sa“ (Porta fidei 7). Vo svetle reflexií obsiahnutých v Apoštolskom liste Porta fidei Benedikt XVI. vyhlásil Rok viery, v súvislosti s 50. výročím otvorenia Druhého vatikánskeho koncilu (1962) a 20. výročím Katechizmu Katolíckej cirkvi (1992). „Posledný Rok viery bol v roku 1968 a bol pripomienkou mučeníckej smrti sv. apoštola Petra podľa tradície. Nezabúdajme, že to bol

rok '68 a 68. rok pripomína v mysli všetkých špecifické obdobie histórie. Teda pápež chcel v tej situácii a okolnostiach ukončiť Rok viery vyznaním viery, nazývaným a známym až podnes ako «Vyznanie viery Božieho ľudu». Sú to momenty mimoriadne, výnimočné, ktoré by sa pre svoju osobitosť mohli stať reflexiou predovšetkým v kontexte všeobecnej krízy. Nezamlčujúc, že je tu aj kríza viery.“ V aktuálnom kontexte, charakterizovanom sekularizmom, ktorý núti žiť vo svete, akoby Boh neexistoval, Rok viery hodlá ponúknuť cestu, ktorou kráča komunita kresťanov, aj tým, ktorí žijú v túžbe po Bohu, a tiež v túžbe stretnúť ho nanovo.

VIAC

Nový dokument o pastorácii povolání

V Tlačovom stredisku Svätej stolice bol predstavený nový dokument Kongregácie pre katolícku výchovu, týkajúci sa pastorácie povolání. Má názov *Pastoračné návrhy pre podporu povolání v kňazskej službe* a prezentovali ho: kardinál Zenon Grocholewski, prefekt spomenutej kongregácie, jej doterajší sekretár Mons. Jean-Louis Bruguès, ktorý bol vymenovaný Benediktom XVI. za archivára a bibliotekára Svätej rímskej cirkvi a podsekretár Mons. Angelo Vincenzo Zani. Dokument predstavuje návrhy na smerovanie pastorácie povolání v situácii „svetla a tieňov“ súčasnej doby. Pripomína, že na západe klesá počet povolání napriek rozvinutým „pastoračným štruktúram a kreativite“. Na iných kontinentoch, kde sú „prostriedky dosť obmedzené, sme svedkami nárastu“. Mons. Vincenzo Zani uvádza príklad: „Čo sa týka Afriky, z 20 994 kandidátov v roku 2001 sa ich počet zvýšil na 26 924 k 31. decembru 2010. V Ázii sme zaznamenali veľmi silný nárast z 26 433 kandidátov v roku 2001 na 33 282 v roku 2010“. Západ je poznačený „bezuzdným vyhľadávaním materiálnych dobier“, „postupným marginalizovaním osoby kňaza“, „neustálym aktivizmom“, do ktorého často upadajú aj kňazi, ale predovšetkým „krízou rodiny“.

VIAC

Rozhovor s Petrou Daňkovou na tému *Migranti a utečenci*

Migranti a utečenci. Téma, ktorou sa možno v našom spoločenskom kontexte veľmi nezaobráame, a predsa aj Svätý Otec dal minulú nedeľu do našej pozornosti 20. jún – Svetový deň utečencov; najmä podmienky, v ktorých žijú tí, čo boli donútení opustiť svoju krajinu kvôli rôznym prejavom násillia, nespravodlivosti. Málokto z nás má skúsenosť s konkrétnou pomocou ľuďom v utečeneckých táboroch. Túto problematiku nám v **Rozhovore týždňa** priblížila Petra Daňková, riaditeľka Misijnej kancelárie Spoločnosti Ježišovej na Slovensku.

Rodinné listy SR VR – ako týždenný prehľad aktivít Svätého Otca – vychádzajú spravidla v stredu
Frekvencie slovenského vysielania VR

Rádio LUMEN: denná 15-minútovka o 20.15, repríza ráno nasledujúceho dňa o 5.15

Slovenský rozhlas: v nedeľu o 5.05 a 22.15 týždenná 10-minútovka

Naživo FM 93,3 MHz v Ríme a okolí denne o 19.45

Počúvanie cez internet: www.radiovaticana.org, www.tkkbs.sk, www.lumen.sk

Spravodajský servis: Newsletter - odoberanie sa prihlasuje cez webovú stránku

Kontakt: slovak@vatiradio.va,

Radio Vaticana, Programma Slovacco, Piazza Pia 3, 00120 Città del Vaticano

Bankové spojenie: UniBanka, Slovenská rodina Vatikánskeho rozhlasu, 6627995002/1111

Spracovala sr. Jaroslava Kochjarová CJ